

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztálvozás

389.6

Szerző: .....

Cím: Budapest vagyona

Forrás: Bp. Hírlap

Idő

1919.

Személy

Bp.

1919. XI. 16.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Budapest vagyona.

Budapest, nov. 8.

A kommunisták a szó legteljesebb értelmében üres kasszát hagytak maguk után. A mi pénzt találak, elherdálták az utolsó fillérig. Fizetni azonban nem fizettek senkinek. A városházán is, a városi üzemeknél is garmadába gyűltek a kifizetetlen számlák. A számvétség és az üzemek könyvelősegi moslállítják össze a proletárurolom mérlegét, hogy pontosan megállapítsák, mit fizetett rá Budapest községe a százharmincnapos rémuralomra.

Ebből a megállapításból azonban meg nem élnek, mert a mérleg megdöbbenően passzív lesz. Ezeket eladni nem lehet. Az épületek alatt 166 millióról 320 millióra mekedett, tehát mert ma minden komoly törekvést lehetlenné tesz megkészsereződött. Ebből az emelkedésből az iskola- az, hogy nincsen pénze a városnak. Ha pénze nincs épületekre közel 39 millió; kórházi épületekre közel is vagyona van. A főváros vagyona volt: 14 millió; népjóléti intézményekre 30 millió ko-

	1917 végén	1907 végén
Vagyon:	885,029,126 K	382,639,768 K
Teher:	590,739,226 „	160,488,251 „
Tiszta vagyon:	244,289,800 „	222,201,517 „

Vagyona tehát van a fővárosnak. Különösen ha tekintetbe vesszük, hogy a telkeket olyan minimális áron vették föl a vagyoniellátásba, hogy szinte már nevetséges. A fővárosnak 14,356.453 négyszögletes üres telke van. S ennek a vagyoniellátási értéke 190.312.350 korona, vagyis egy négyszöglet telkeknél az állagos értéke 13 korona 25 fillér. Tíz évvel előbb 12 korona 13 fillér volt egy négyszöglet átlagos értéke. Vagyis a főváros ma is csak egy szerepelteti az ingatlanait, mint tíz évvel ezelőtt. Belvárosi telkek hat- száz-nyolcszáz ezer koronával szerepelnek, a budai lakott területeken négy-hat koronás telkek vannak a vagyoniellátásban, olyan helyen, a hol a forgalmi érték csaknem a tízszeresét is meghaladja.

A polgármester el is rendelte a fővárosi vagyoniellátár revízióját. Ugy értesülünk, hogy az új leltár, a mely változatlanul hagyta a felépítmények értékelését, csak az üres telkek becsértékét körülbelül száz százalékkal emelte, a mi azt jelentené, hogy a főváros vagyona kétszáz millió koronával emelkedett.

A fővárosnak tehát még mindig olyan nagy az aktív vagyona, hogy a legóvatosabb hitelezőnek is elég garanciát nyújthat. A baj csak az, hogy ennek a vagyonnak legnagyobb része nem mobilizálható.

A közigazgatási, iskola, kórház és más hasonló épületek sok millióval szerepelnek a vagyoniellátásban. Ezeket eladni nem lehet. Az épületek értéke tíz év alatt 166 millióról 320 millióra mekedett, tehát mert ma minden komoly törekvést lehetlenné tesz megkészsereződött. Ebből az emelkedésből az iskola- az, hogy nincsen pénze a városnak. Ha pénze nincs épületekre közel 39 millió; kórházi épületekre közel is vagyona van. A főváros vagyona volt: 14 millió; népjóléti intézményekre 30 millió ko-

Ezek a számok mindennél többet mondanak, mindennél jobban bizonyítják, hogy a főváros ebben a tíz esztendőben mit fordított kulturális és szociális feladatainak végrehajtására. De a mobilizálható vagyon ezzel nem lett nagyobb.

A főváros háztartásának rendbehozását megnehezíti az az üzemi politika, a melyet az utolsó tíz esztendőben folytattak. Huszonegy kisebb-nagyobb üzeme van ma a fővárosnak, a melyekbe összesen százhusz millió koronát fektetett be, nem számítva a városi villamos vasúti részvényeket, a melyekért husz milliót meghaladó összeget fizetett, de a vagyoniellátásban már csak 17 millióval szerepelteti. 1917-ben az üzemek nagy része még nyereséggel dolgozott és közel négy millió korona jövedelmet szolgáltatott a községi pénztárnak. De a mit eddig beszolgáltattak, többszörösen visszakerik most. Ezt az esztendőt csaknem valamennyi üzem igen jelentékenyen deficít-

tel zárja le, olyan deficittel, a melynek fedezésére a legproduktívabb üzemnek is sok esztendőre van szüksége.

A rendes folyókiadások biztosítása s az üzemeknek pénzzel való ellátása szükségessé teszi, hogy a főváros kölcsön után nézzen. De még inkább szükségessé teszi az, hogy a főváros tovább nem tarthatja vissza a külföldi valutában fölvelt kölcsönök kamatait és törlesztési hányadát, a melynek javarészét a háboru tartama alatt egyáltalán nem fizette.

A fővárosnak három nagyobb kölcsöne van, a melynek kamatai és törlesztése idegen valutában fizetendő; a két millió font sterlinges kölcsön, a 158 millió aranykölcsön, s a 13 millió márkakölcsön. Ezekre a kölcsönökre a főváros a békeárfolyamon számítva, közel 40 millió korona kamattal és törlesztéssel van hátralékban. Ha ezt a mai árfolyamon akarja számítani, több mint fél milliárd koronát kellene fizetnie. Erre természetesen képtelen a főváros.

Külföldi kölcsönök után akarja a város a szükséges pénzt előteremteni. Értesülésünk szerint a kölcsön ügyében már folynak a tárgyalások. Arról van szó, hogy a főváros külföldi valutára szóló kölcsönt vesz föl, a melyből visszafizeti az eddigi kölcsönökre való tartozását. A kölcsön után néhány évig nem fizet sem kamatot, sem törlesztést, abban bízva, hogy ez alatt az idő alatt a magyar pénz olyan árfolyamot ér el, a mely mellett a külföldi valutában való tartozás is visszafizethető lesz.

Ertesülésünk szerint a főváros minden oldalról a legnagyobb késztséget és jóakaratot tapasztalta, a mihez természetesen hozzájárul a vagyoniellátár aktivitása is. De megállapítván a főváros vagyoniellátár aktivitását, ne felejtsek el a városházán sem, hogy egy város gazdagságát nem ingatlanainak értéke, hanem polgárságának keresőképessége és gazdagsága állapítja meg. Ez minden város vagyonosodásának az igazi fokmérője.